tule kätte wima, hästi wäljakloppima ja tulutama, ette andes nattuke hea ölledega seggama ja pu tuhha- ehk soolwega pritsima. Siis tewad wähhem kahjo ja ölle de pärrast, mis jure pandud, peawad lomad parrem katki närrima. Üks holakas perremees peab ikka katsuma ni paljo heina järgi suiks hoida, et ta haigeks jänud hobbusid, weisid ja lambaid senni kotto wöib söta, kui nad terweks sanud.

Werre lüpsmissest.

Saggedast juhtub, et lehmad werd lüpswad ja piim seläbbi raisko lähhäb, mis mönni kord sest tulleb, et lahjad lehmad wägga pitkalt lüpsetakse ja lüpsades liig köwwaste wennitakse, et penemad ja örnemad werresoned nisfade sees seläbbi wiggaseks sawad ning se hädda isseärranis sellepärrast kaua turib, et igga lüpsi aial jälle ueste wennitud sawad. Nisuggusi lehmi peab kolm kord päwas ettewadates ja kergelt ilma wennitamatta, wäljalüpsma.

On lehm täis rammus, siis tulleb temmale selle wea jures aadrit lasta, et kaela soneft paar naela werd wälja jookseb, küllab jääb siis järrele. Aadrilaskminne on selle haigusse jures, kui se möistlikkult sünnib, allati hea assi, ja aitab ennamiste ikka.

Weiste kärna-tömwest.

Sedda juhtub ni hästi wanna weistel, kui wassikatel, et neil ennamiste sandi sögi ja puhhastamisse pudusse läbbi kärnad peale tullewad, keige ennam pea ümber, mis tallokohhal „söötreiks" nimmetakse. Selle hädda tohherdamisseks wõetakse 4 lodi weewlit ja 4 lodi salpeetrit, tõugatakse peneks ja tehhakse pole naela linnaseemne ölliga salwiks. Sedda salwi märitakse kärnaste kohtade peale ja lastakse kolm päwa peal olla; siis pestakse jälle puhtaks. Peaks pärrast pesemist mönnes kohhas weel kärna nähhä ollema, siis märitakse weel kord salwi peale ja pärrast on wist keik kärn kaddunud. Haiged lomad peawad seal jures rohkeste ja hästi sõdetud ja iggapä puhhastud, keige